

D E C I Z I E

27 octombrie 2017
Chişinău

mun.

Colegiul Civil şi de contencios administrativ al Curţii de Apel Chişinău

În componenţă:

Preşedintele şedinţei, judecătorul

Nina Vascan

Judecătorii

Ecaterina Palanciuc şi Vladislav Clima

examinând în şedinţă de judecată recursul declarat de societatea cu răspundere limitată "Dansicons" împotriva încheierii judecătorei Chişinău (sediul Buiucani) din 07 septembrie 2017, prin care a fost admisă parţial cererea de asigurare a acţiunii formulată în cauza civilă la cererea lui Dîrda Iurie împotriva societăţii cu răspundere limitată "Dansicons" privind încasarea sumei şi a cheltuielilor de judecată,-

Colegiul Civil al Curţii de Apel Chişinău, -

c o n s t a t ă:

La data de 04 septembrie 2017 Dîrda Iurie a depus în judecătoria Chişinău (sediul Buiucani) cerere de chemare în judecată împotriva societăţii cu răspundere limitată "Dansicons" privind încasarea sumei de 28601202,10 lei şi a cheltuielilor de judecată.

În motivarea acţiunii s-a indicat că societatea cu răspundere limitată "Dansicons" a fost înregistrată la 01 noiembrie 2002, Dîrda Iurie fiind unicul asociat cu partea socială de 100%, iar în perioada 01 decembrie 2014 - 18 aprilie 2017, acesta a fost asociat cu partea socială cu 10% din capitalul social. Astfel conform procesului verbal nr. 01 al Adunării generale a asociaţilor societăţii cu răspundere limitată "Dansicons", s-a decis repartizarea profitului societăţii pentru anul 2014, reclamantului fiindu-i distribuită suma de 34930370,22 lei, iar prin procesul verbal din 30 martie 2016 i s-a distribuit suma de 9066823 lei şi conform procesului verbal din 31 martie 2017 i s-a distribuit suma 1203689 lei. Astfel pentru perioada anilor 2014-2016 asociatului Dîrda Iurie i-a fost distribuit profit în sumă totală de 45200882,22 lei, dintre care s-a efectuat plata doar a sumei de 16599680,12 lei, formându-se o restanţă de 28601202,10 lei care

se confirmă prin extrasul din registrul contabil al contului 537.1 pentru perioada 01 ianuarie 2015 – 31 august 2017.

Subsecvent reclamantul a solicitat și asigurarea acțiunii prin aplicarea sechestrului pe bunurile mobile și imobile, mijloacele bănești ale pârâtei, și inclusiv pe bunurile ce se află la alte persoane, în limita valorii acțiuni.

Prin încheierea judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani) din 07 septembrie 2017, s-a admis parțial cerința de asigurare înaintată de reclamantul Dîrda Iurie și s-a aplicat sechestrul pe bunurile pârâtei societatea cu răspundere limitată “Dansicons” în limita valorii de 2860202,10 lei, în rest, cererea lui Iurie Dîrda cu privire la aplicarea sechestrului pe sumele de bani ale pârâtului, inclusiv pe cele care se află la alte persoane, s-a respins.

În motivarea soluției instanța de fond a indicat că măsurile de asigurare solicitate corespund scopului urmărit de lege și are menirea de a garanta executarea unei eventuale hotărâri judecătorești.

La data de 15 septembrie 2017 societatea cu răspundere limitată “Dansicons” a declarat recurs împotriva încheierii judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani) din 07 septembrie 2017, solicitând casarea acesteia cu emiterea unei noi soluții de respingere a cerinței de asigurare.

În motivarea cererii de recurs, a indicat că instanța de fond a motivat soluția privind admiterea parțială pe faptul că aplicarea sechestrului pe sumele de bani și pe bunurile ce se află la alte persoane ar putea crea noi litigii între părți și ar periclita activitatea pârâtei, încă oricum a aplicat sechestrul pe bunurile mobile și imobile, în condițiile în care riscul și consecințele constatate sunt evidente și pentru sechestrul aplicat. Astfel menționează că principalul gen de activitate al recurente este construcția blocurilor locative unde în calitate de investitori sunt persoanele fizice, astfel că prin aplicarea sechestrului pe bunurile imobile ale companiei a fost aplicat sechestrul pe apartamentele care sunt la moment în construcție și asupra cărora nu au fost încă semnate acte de primire-predare, astfel că sunt afectate direct drepturile unor persoane terțe și paralizează toată activitatea recurente.

Mai indică recurenta că, instanța prin încheierea emisă s-a expus pe fondul cauzei, or drept unic motiv al admitterii cererii de asigurare este adusă pretinsa sumă datorată intimatului și pretinsele acțiuni ale administrației recurente, toate acestea expuneri referindu-se la fondul cauzei și reprezintă doar poziția subiectivă a intimatului, fapt inacceptabil la emiterea soluției de asigurare a acțiunii.

Astfel susține recurenta, că instanța de fond nu a verificat obiectul și temeiul acțiunii principale, nu a determinat natura litigiului, nu a verificat argumentele intimatului referitor la acțiunile cu rea-credință care ar pune obstacole în privința executării benevole a viitoarei hotărâri judiciare. Corespunzător nu a fost demonstrată existența riscului imposibilității executării.

Prin recursul suplimentar, recurenta a invocat necesitatea ridicării sechestrului de pe bunurile imobile și mobile ce depășesc valoarea acțiunii pentru a nu prejudicia persoanele terțe și pentru a nu periclita activitatea companiei, anexând în acest sens evaluările asupra bunurilor imobile date de Oficiul Cadastral, a căror valoare este mult mai mică decât cea de piață și evaluările întocmite de un evaluator atestat.

Intimatul Dîrda Iurie fiind înștiințat despre depunerea recursului a depus referință prin care a solicitat respingerea recursului cu menținerea încheierii instanței de fond. A reiterat poziția expusă în cererea inițială privind necesitatea aplicării sechestrului, menționând că nu poate fi reținut argumentul recurenteii precum că au fost afectate drepturile altor persoane și activitatea companiei a fost blocată, or instanța de fond a respins cerința de asigurare în partea aplicării sechestrului pe mijloacele bănești și pe bunurile aflate la alte persoane. Indică că este neîntemeiat și argumentul recurenteii precum că s-a aplicat sechestrul pe 300 apartamente și 60 spații comerciale, pe când instanța de fond a dispus aplicarea sechestrului în limita valorii acțiunii, iar valoarea bunurilor în faza de executare se determină conform art. 27 alin. (4) Cod de executare.

Studiind și analizând motivele invocate în recurs, în cumul cu materialele pricinii, Colegiul civil și de contencios administrativ al Curții de Apel Chișinău conchide necesară emiterea unei soluții de respingere a recursului și menținere a încheierii contestate.

Dispozițiile art. 423, 424 alin. (1) și art. 426 alin. (3) Codul de procedură civilă, instituie jurisdicția Curților de apel în examinarea recursurilor declarate împotriva încheierilor emise de judecătoria. Recursul împotriva încheierii se examinează în termen de 3 luni într-un complet din 3 judecători, pe baza dosarului și a materialelor anexate la recurs, fără examinarea admisibilității și fără participarea părților.

Potrivit art. 425 Codul de procedură civilă, termenul de declarare a recursului împotriva încheierii este de 15 zile de la comunicarea ei, recurentul respectând acest termen, având în vedere faptul că actul contestat a fost adoptat la 07 septembrie 2017, iar recursul declarat la 15 septembrie 2017.

Conform art. 427 lit. a) Codul de procedură civilă instanța de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept să respingă recursul și să mențină încheierea.

Conform art. 432 Codul de procedură civilă, (1) părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural. (2) Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească: a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată; b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată; c) a interpretat în mod eronat legea; d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului. (3) Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care: a) pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei; b) pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data

și ora ședinței de judecată; c) în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului; d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces; e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată; f) hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale. (4) Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului. (5) Temeiurile prevăzute la alin.(3) se iau în considerare de către instanță din oficiu și în toate cazurile.

Instituția asigurării acțiunii civile în procesul civil, reprezintă mecanismul ce constă dintr-un șir de măsuri (mijloace) procesuale menite să garanteze posibilitatea unei executări efective a unei hotărâri judecătorești în cazul satisfacerii pretențiilor reclamantului.

Dispozițiile art. 174 alin. (1) Codul de procedură civilă, vin să concretizeze că aceste măsuri se aplică exclusiv la cererea participanților la proces, în orice fază a procesului până la etapa în care hotărârea judecătorească devine definitivă și doar în cazul în care neaplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii ar face imposibilă executarea hotărârii judecătorești.

Măsurile aplicabile sunt consfințite în art. 175 Codul de procedură civilă, printre care și punerea sechestrului pe bunurile pârâtului, inclusiv pe cele care se află la alte persoane și interzicerea pârâtului în săvârșirea unor anumite acte și care nu conține o listă exhaustivă, la latitudinea judecătorului sau instanței fiind posibile și alte măsuri asiguratorii, dar care să corespundă scopului determinat în art. 174 Codul de procedură civilă, esențial este ca măsurile să garanteze posibilitatea realizării pretențiilor din acțiune în cazul satisfacerii acesteia, să contribuie real la executarea ulterioară a hotărârii judecătorești adoptate și să reprezinte un mijloc eficient de protecție a drepturilor subiective ale participanților la proces.

În materie de practică judecătorească unitară, sintetizată în Hotărârea Plenului Curții Supreme de Justiție cu privire la aplicarea de către instanțele judecătorești a legislației ce reglementează asigurarea acțiunii la judecarea cauzelor civile nr. 32 din 24 octombrie 2003, Curtea a specificat în pct. 32 că, la pronunțarea încheierii privind aplicarea măsurilor de asigurare sau neaplicarea acestora, instanțele vor verifica raționalitatea și temeinicia cerințelor solicitantului despre aplicarea măsurilor de asigurare; probabilitatea cauzării unui prejudiciu solicitantului în cazul neaplicării măsurilor asiguratorii; existența pericolului de dispariție, degradare, înstrăinare, risipire a bunului sau proastă administrare; asigurarea unui echilibru între interesele părților cointeresate; preîntâmpinarea atingerii intereselor publice sau a intereselor unor terți în cazul aplicării măsurilor de asigurare; corelația măsurii solicitate, obiectului acțiunii și maniera în care va asigura realizarea de fapt a scopului măsurii de asigurare; neadmiterea corespunderii măsurii de asigurare solicitate însăși

obiectului acțiunii.

Prin urmare Colegiul Civil și de contencios administrativ al Curții de Apel Chișinău conchide că, indiferent de forma aplicabilă, măsura asiguratorie ține de substanța obiectului acțiunii, instanța urmând să o dispună doar în cazul în care, în mod plauzibil se afirmă un risc al unei eventuale imposibilități de executare. Sarcina probațiunii întru aplicarea asigurării este în seama solicitantului, care urmează să prezinte probe pertinente și să justifice necesitatea asigurării acesteia. Aprecierea pericolului ținut de substanța obiectului acțiunii, este la latitudinea judecătorului sau instanței de judecată.

Reieșind din materialele dosarului, Colegiul Civil constată că pe rolul instanței sesizate cu examinarea fondului, este acțiunea reclamantului cu revendicări de încasarea sumei din contul pârâtei.

Obiectul generic și material al acțiunii, îl constituie suma pretins a fi datorată, derivată din repartizarea profitului între asociații asociatului companiei, în sumă totală de 28601202,10 lei.

Cererea de asigurare a acțiunii a fost motivată prin existența pericolului de imposibilitate a executării hotărârii judecătorești, or pârâta neglijează obligația de plată a sumei revendicate.

Instanța de fond a considerat întemeiate argumentele reclamantului-intimat în măsura admiterii parțial a cererii de asigurare a acțiunii prin aplicarea sechestrului doar pe bunurile recurente, nu și pe mijloacele bănești și bunurile aflate la alte persoane, după cum a solicitat reclamantul-intimat, soluție considerată de Colegiul civil și de contencios administrativ al Curții de Apel Chișinău întemeiată, bazată pe aprecierea justă și elucidarea pe deplin a circumstanțelor enunțate de către intimatul-reclamant, astfel că instanța de fond întemeiat a decis admiterea parțială a cererii de aplicare a măsurii de asigurare.

Colegiul civil constată existentă o prezumție legitimă dincolo de orice dubii rezonabile că neasigurarea acțiunii ar face imposibilă executarea unei eventuale hotărâri de admitere a pretențiilor reclamantei, or suma pretinsă este una impunătoare, pârâta s-ar putea eschiva de la executarea unei eventuale hotărâri, prin urmare iminența temerii de neexecutare este prezentă.

Prin urmare, Colegiul atestă că instanța de fond a examinat incidentul procesual sub toate aspectele, a atribuit o apreciere corectă circumstanțelor cauzei, delimitând suficient de diligent pericolul iminent de neexecutare a unei eventuale hotărâri, în cazul neaplicării măsurilor asiguratorii.

Prin urmare, Colegiul Civil consideră necesară asigurarea acțiunii întru evitarea imposibilității executării unei posibile și viitoare hotărâri judecătorești.

Colegiul desconsideră motivația soluției de admitere a recursului formulată de recurenta societatea cu răspundere limitată "Dansicons" potrivit căreia prin asigurare instanța s-ar fi expus pe fondul cauzei, or aceasta nu este derivată din soluția adoptată, or conservarea patrimonială în eventualitatea asigurării executării unei prestații posibile

a fi adjudecate judiciar, nu echivalează cu încasarea acestei prestații.

Argumentul recurentului privind necesitatea ridicării sechestrului de pe bunuri, ce depășește valoarea acțiunii, Colegiul civil nu îl poate reține, or prin actul emis, instanța de fond a dispus asigurarea acțiunii doar în limita valorii acțiunii. Corespunzător această cerință decade.

Soluționarea admisibilității unei cereri vizând aplicarea sau neaplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii, se limitează exclusiv la verificarea existenței temeiurilor ce ar prezuma o eventuală imposibilitate de executare a hotărârii.

Colegiul civil și de contencios administrativ al Curții de Apel, respinge critica recurente-pârâte privind încălcarea gravă a normelor, aplicarea eronată și viciată și disproporționalitatea măsurii de asigurare, or soluția instanței este bazată pe existența premizelor de a considera că neaplicarea măsurilor asiguratorii ar face imposibilă executarea și reprezintă o motivare în limita admisibilă unei soluții de asigurare.

Reiterând, pe motivele expuse, Colegiul civil ajunge la concluzia de respingere a cererii de recurs declarate de societatea cu răspundere limitată "Dansicons" împotriva încheierii judecătoreii Chișinău (sediul Buiucani) din 07 septembrie 2017 și menținerea încheierii contestate.

În conformitate cu prevederile art. 427 lit. a) și art. 428 Codul de procedură civilă, Colegiul Civil și de contencios administrativ al Curții de Apel Chișinău, -

d e c i d e:

Se respinge recursul declarat de societatea cu răspundere limitată "Dansicons" împotriva încheierii judecătoreii Chișinău (sediul Buiucani) din 07 septembrie 2017.

Se menține încheierea judecătoreii Chișinău (sediul Buiucani) din 07 septembrie 2017, prin care a fost admisă parțial cererea de asigurare a acțiunii formulată în cauza civilă la cererea lui Dîrda Iurie împotriva societății cu răspundere limitată "Dansicons" privind sumei și a cheltuielilor de judecată.

Decizia este irevocabilă.

Președintele ședinței, judecătorul
Vascan

Nina

judecătorii

Ecaterina

Palanciuc

Vladislav Clima